

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκαστοῦ μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

περίοδος Β' — Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1901

Ἔτος 23ος. — Ἀριθ. 42

Ο ΑΝΕΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια)

Ὁ πᾶτερ-Μωϋῆρος ἐπλησίασε τὴν κλινὴν μὲ τὸ βραδύ γεροντικὸν του βῆμα.

— Βλέπω, κύριε, εἶπε πρὸς τὸν ξένον, ὅτι συνήλαθε ἀπὸ τὸν τρόμον, τὸν ὁποῖον εὐλόγως ἐπροξένησεν εἰς ἐσπλαγχνὸν χριστιανὸν ἢ θῆξ τῶν συμφορῶν μας. Καλῶς ἤλθατε εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Οὐδέρτου. Σὰς ζητῶ συγγνώμην πρὸ σας ἐβλά εἰς τὸ κελλί μου· ἀλλὰ ὅλα τὰ δωμάτια εἶνε γεμάτα ἀπὸ πληγωμένους. Θὰ προσπαθήσωμεν ὅμως νὰ σας παράσχωμεν κ' ἐδῶ ὅλας τὰς δυνατότας ἀναπαύσεως. Ἐχεῖ ξύλα ὅσα θέλετε γιὰ τὸ τῆρα· διὰ τὸ τραπέζι θὰ εὑρετε τὰ καλλίτερα φαγητὰ ἀπὸ ἐκεῖνα που ἐφέρατε μαζί σας, καθὼς καὶ τὴ βαλίτσα που μας ἔδωσαν οἱ ἄνθρωποι σας. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἔχετε περισσοτέραν ἀνάγκην ἀναπούσεως παρὰ φαγητοῦ, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε αὐτὸ τὸ ζεστὸ κρασί που θὰ σας δυναμώσῃ.

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἔτεινε μηχανικῶς τὴν χεῖρα πρὸς τὸ φλυτζάνι. Ἀλλ' ἡ θεία του Ἰωθῆνου ἀφύπνισεν ἐξαφνα τὴν δυσπιστίαν του.

— Δὲν θὰ πιδῶ καθόλου, εἶπεν, ἂν δὲν το δοκιμάσῃ πρῶτα τοῦ λόγου του.

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ὁ Ἰωθῆνος παιδρῶς. Ἀναλαμβάνω μάλιστα νὰ το πιδῶ ὀλόκληρον, ἀφ' οὗ δὲν σας ἀρέσῃ. Νὰ ἤξεύρατε τί ξηρὸς που εἶνε ὁ λαιμὸς μου ἀπὸ τὴ σκόνη, ἀπὸ τὸν κόπο, ἀπὸ τὰς φωνάς!.. Σὰ νεκτὰρ θὰ πάη κάτω.

Ἡτοιμάζετο τῶνόντι νὰ πιῇ τὸ ζεστὸν κρασί, δταν ὁ κύριος Ὀρδερίκος, γαργαλισθεὶς ἀπὸ τὴν εὐωδίαν τοῦ ποτοῦ καὶ αἰσχυρθεὶς ὀλίγον διὰ τὴν δυσπιστίαν, τὴν ὁποῖαν εἶχε δεῖξῃ, ἤρπαζε τὸ μεταλλικὸν φλυτζάνι, ἐκένωσε τὸ περιεχόμενον του ὅσον ἤμπορουσε γρηγορώτερα καὶ ἔπειτα ἐξοπλωθεὶς πάλιν, ἀπεκοιμήθη σχεδὸν ἀμέσως.

Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν συνήθιζε νὰ κοιμᾶται ποτὲ μὲ κενὸν στόμαχον, ἡ ἀνάπαυσις του δὲν ἐμελλε νὰ διαρκέσῃ πολὺ...

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξόπνησε: Τὸ κηρίον ἔκαιεν ἀκόμη, καὶ ἡ τράπεζα ἦτο γεμάτη ἀπὸ κρύα φαγητὰ.

Ὁ κύριος Ὀρδερίκος, καταμαγευμένος που ἐπανέβρισκεν ἐκεῖ τὰ μαγειρικὰ ἀριστουργήματα τοῦ Βουρναίου, ἐτίμησε τὸ δεῖπνον μὲ μεγάλην ὄρεξιν, καὶ τότε μόνον ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν του πραγματικῶς δυνατωμένον, καὶ εἰς κατάστασιν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ κρίνῃ.

Μὲ ἀρκετὴν ψυχραιμίαν καὶ διαύγειαν πνεύματος, ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὴν θέσιν του. Ἐν πρώτοις ἦτο βέβαιον ὅτι δὲν εἶχαν σκοπὸν νὰ τον ἀφίσουν νάποθάνῃ οὔτε ἀπὸ πείναν οὔτε ἀπὸ δίψαν. Αὐτὸ ἦτο εὐχάριστον. Ἀλλὰ πραγματικῶς ἐκράτειτο αἰχμάλωτος;...

Ἐπλησίασε τὴν θύραν καὶ ἐδοκίμασε σιγὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ... Τίποτε! ἡ θύρα ἀνίστατο εἰς τὰς ὠθήσεις του.

Προφάνως ἦτο κλειδωμένη ἀπέξω... Ἐνθυμεῖτο ἀμυδρῶς, ὅτι ὁ καλόγηρος τῷ ἐζήτησε συγγνώμην διὰ κάποιον πρᾶγμα. Ἀλλὰ διὰ ποῖον; Μήπως διὰ τὴν κάθειρξιν; Ὁραῖα, μα τὴν ἀλήθειαν, νὰ τον φυλακίζουν καὶ νὰ τῷ ζητοῦν συγγνώμην. Ἀλλὰ ὁ κύριος Ὀρδερίκος δὲν ἦτο ἄπ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰ χανεύσουν αὐτὰ. Κάθε ἄλλο!

Λοιπὸν, ἦτο φυλακισμένος. Τώρα, τί ἄλλο ἔχει νὰ κάμῃ ἕνας φυλακισμένος, παρὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ συγκοινωνήσῃ μὲ τὰ ἔξω; Ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἀδείασε τὴν βαρεῖαν δρυῖνην τράπεζαν καὶ τὴν μετέφερε κάτωθεν τοῦ μικροῦ παραθύρου, τοῦ μόνου τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ κελλίον. Ἀφ' οὗ ἀνέβη ἐπιπόνως ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐφθασε τὴν θυρίδα αὐτὴν καὶ ἠμπόρσεν νὰνοίξῃ τὸ ἐσωτερικὸν θυροφυλλόν, ἀποτελούμενον ἀπὸ φύλλον περγαμηνῆς, τέντωμένον εἰς πλαίσιον ξύλινον. Ἦτο ἐκεῖ ἡ καλλίτερα θέσις, διὰ νὰ βλέπῃ ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς τὸ μέρος τοῦ ὄροπεδίου, τοῦ περιχλειομένου ὑπὸ τῶν κριῶν προσόψεων τῶν μικρῶν κτιρίων τοῦ μοναστηρίου.

Ἐφρόντισε νὰ σβύσῃ τὸ κηρίον, διὰ νὰ μὴ προδοθῇ ἡ παρουσία του. Ἡ νύξ ἦτο ἀσέληνος, ἀλλ' ὁ κύριος Ὀρδερίκος παρηκολούθη τὰς κινήσεις δύο φρουρῶν, ὑπὸ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἐρριπτε μεγάλην πυρὰ, ἀναμμένην εἰς μίαν ἀκρὰν τοῦ ὄροπεδίου.

Καὶ ἄλλη λάμψις ἐσχύνητο ἀπὸ τὴν ὀλάνοικτον θύραν τῆς ἐκκληρίας.

Ἦτο ἐκεῖ ἡ καλλίτερα θέσις, διὰ νὰ βλέπῃ ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς. (Σελ. 333, σ. ἑλ. γ')

Ἦτο ἐκεῖ ἡ καλλίτερα θέσις, διὰ νὰ βλέπῃ ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς. (Σελ. 333, σ. ἑλ. γ')

σίας, ή οποία κατέχει τὸ κέντρον τῶν διαφορῶν κτιρίων. Ὁ κύριος Ὀρδερικός συνεπέρανεν ὅτι θὰ ἐχρησίμευσεν ὡς νοσοκομεῖον, βλέπων κάθε τὸσον τὸν καλόγηρον ἐπιφανόμενον εἰς τὴν θύραν καὶ κρίζοντα ἀνθρώπους, διὰ νὰ τον βοηθήσουν εἰς τὴν περιθαλψιν τῶν τραυματιῶν.

Τὸ κτίριον, τὸ ὅποιον εὕρισκετο ἀπέναντι του, ἦτο ἀπλοῦν ὑπόστεγον παράπηγμα. Τὴν νύκτα ἐκεῖνη ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπνοκάθιστον. Οἱ κοιμώμενοι ἐκεῖ ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ τὰ δέματα τοῦ ἀχύρου, τὰ τοποθετημένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀντιπροσκαφαλαίων ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους. Ἄλλ' ἡ κόπωσις ὄλων ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, δὲν εἶχεν ἀνάγκην κλίνης μαλακωτέρας.

Ὁ φρουρός, ὁ ὁποῖος ἐθημάτιζεν ἀκαταπαύστως ὑπὸ τὴν θυρίδα τοῦ κελλίου ἐφαίνετο ἀγνοῶν ὅτι οἱ φρουροὶ δὲν ὀμιλοῦν, διότι εὕρισκετο εἰς μεγάλην συνομιλίαν μετὰ τὸν Οὐλρίκον, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν λόγην ἐπ' ὧμον, ἐξετέλει καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν τῇ σιγῇ τῆς νυκτός, ἀσπασμάματα τῆς συνομιλίας ταύτης ἐφθάνον μέχρι τοῦ κυρίου Ὀρδερικού.

— Ἀλήθεια λοιπόν, ὑπερ' ἀπὸ κυνῆγι ἀρκούδας, καὶ μάλιστα κυνῆγι πολὺ κούραστικόν, ὁ ἀρχηγὸς σας εἶχεν ἀκόμη δυνάμεις νὰ διευθύνῃ τὴν μάχην καὶ νὰ καταστρέψῃ τοὺς ληστές;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ φρουρός. Ὅμως, ἂν ὁ Δὸν Ἰουστῆνος ἤξευρεν ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ-πάνω ἀρκουδοφωλιχά, βέβαια δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὸν κύριον Γάστωνα νὰ πάγῃ νὰ κυνηγήσῃ. Καὶ ἀπὸ μᾶς κανένας δὲν το ἤξευρε. Τί τα θέλεις ἔμως! τὸ παιδί ἐδειξε μεγάλη ἀνδοσία.

Φαντάσου τί τρομερὴ στιγμή, ὅταν ἐπαρουσιάσθῃ ἐξαφνὰ ἐμπρὸς του μία πελώρια ἀρκούδα καὶ σηκώθηκα ἔστ' ἀπὸ τὰ πόδια, γὰρ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ παιδιά της! Ἡ στιγμή μπόρεῖ νὰ ἦταν τρομερὴ διὰ τοὺς ἀνθρώπους του· ἀλλὰ διὰ τὸν κύριον Γάστωνα ὄχι. Ἐνέμιζες ὅτι βρισκεται σὲ πανηγύρι! Νὰ τον ἐβλεπες πῶς ἐχόθηκε, μετὰ τὸ σπαθὶ ἐπὶ χέρι, ἐπάνω ἐστὸ θηρίο!.. Ὡ, βέβαια, πολὺ περισσότερο ἐκινδύνευσε ἐστὸ κυνῆγι, παρὰ ὑστερα, ἐστὶ μάχη μετὰ τοὺς ληστές. Ὅμως καὶ ἐστὶ μίᾳ περίστασι καὶ ἐστὶν ἄλλη, ἐδειξε τὴν ἰδίαν γενναϊότητα, τὴν ἰδία ἀφοβία.

Οἱ φρουροὶ ἀπεμακρύνθησαν. Ὁ κύριος Ὀρδερικός ἔλασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς διηγήσεως τοῦ κυνηγίου, — ἡ ὅποια ἄλλως τε δὲν τον ἐνδιέφερε καὶ τὸσον πολὺ.

Ὁ καλόγηρος ἐξῆλθε καὶ πάλιν, συνοδευόμενος αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπὸ ἀνθρώπου ὑψηλοῦ, ἀσκεποῦς καὶ ἀνευ ξίφους πρὸς τὸ πλευρόν, ἀλλὰ μετὰ θώρακα χαλκοῦ δεινόν, λαμποκοποῦντα. Ἦτο, ὁ Δὸν Ἰουστῆνος.

Ἐπροχώρησαν εἰς τὴν πλατείαν, συν-

ομιλοῦντες ζωηρῶς. Κάποτε ἐσταματοῦσαν ὀλίγας στιγμὰς, καὶ πάλιν ἐπροχώρουσαν. Τέλος ἐσταμάτησαν, ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς θυρίδος τοῦ κελλίου, ὅπου ὁ καλόγηρος ἐκάθησαν ἐπὶ λιθίνου ἐδωλίου, εὕρισκομένου ἐκεῖ, λέγων πρὸς τὸν σύντροφόν του:

— Ὡστε λοιπόν δὲν εὕρισκεται εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ συνεχόμενον μετὰ τὸ κελλί, τὸ ὅποιον παρεχώρησα εἰς ἐκεῖνον τὸν ταξιδιωτὴν;

— Ὅχι, σὰς ἐπαναλαμβάνω. Ἐμὲ ἤγαγε πρὸ ὀλίγου καὶ εἶδα τὸ κρεβάτι τοῦ ἀδελφάνου. Ἐνόμισα κατ' ἀρχὰς ὅτι θὰ ἐπήγε νὰ δώτῃ μίᾳ ματιᾷ εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Μοναστηρίου καὶ νὰ ξαναγυρῇ ἀμέσως τοῦ ἀρέσουν, βλέπετε, αἱ ριφολίνδουνοι ἐκδρομαί. Ἄλλ' ὁ καιρὸς περνᾷ, καὶ αὐτὸς δὲν ἐπιστρέφει... Διὰ τί νὰ μοι προξενῇ τώρα τὴν ἀνησυχίαν, ἀπ' οὗ τὴν ἡμέραν μὲ ἐπροξένει τὴν τὴν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν; Διότι, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ νίκη ἐφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ εἰς τὴν φρόνησιν που ἐδειξε. Τὶ ἀρχηγὸς θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν, τὶ ἔξοχος στρατηγός, ἂν πραγματοποιήσῃ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας μας παρέχει ἡ παιδικὴ του ἡλικία! Ἄλλὰ διὰ τί νὰ ἐκθέτῃ εἰς κίνδυνον τὸσφ πολυτίμον ζωὴν! Δὲν τον γνωρίζετε, ὅσον τον γνωρίζω ἐγώ, Αἰδεσιμώτατε! Δὲν γνωρίζετε ὅποια ἠρωϊκὴ ψυχὴ ἀναπτύσσεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐν τῷ του! Ἄλλ' ἀρκετὰ τον ἐπεριμεινάμεν. Τώρα πρέπει νὰ τον ζητήσωμεν... Φρουρέ, πλησιάσατε!

Μόλις ὁ Δὸν Ἰουστῆνος ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας, καὶ ἀφῆκε ζωηρὰν ἀναφώνησιν:

— Δάδες!.. Δάδες ἀναμμέναι εἰς τὸ βουνόν! Τί σημαίνει αὐτό;

— Τὰ ρῶτα αὐτὰ ἀναγγέλλουν, ὅτι οἱ ἀνθρώποι μας ἐπιστρέφουν, ἀπεκρίθη ὁ φρουρός, πλησιάσατε.

— Ποῖοι ἀνθρώποι; Διὰ ποίους ἐμίλει; Ποῖον ἄριστον νὰ περάσῃ, ἄθλιε, παρὰ τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν; ἀνέκραξεν ὁ Δὸν Ἰουστῆνος.

— Δὲν πταίω ἐγώ, Αἰδεσιμώτατε! δὲν ἤμουν τὴν ὥρα ἐκεῖνη φρουρός. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἦμουν, τὸ ἴδιο θὰ ἐκαμναι ἐγώ. Κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ εἶχε τὴν τόλμην νὰ παγορεύσῃ τὴν ἐξοδὸν εἰς τὸν κύριον Γάστωνα.

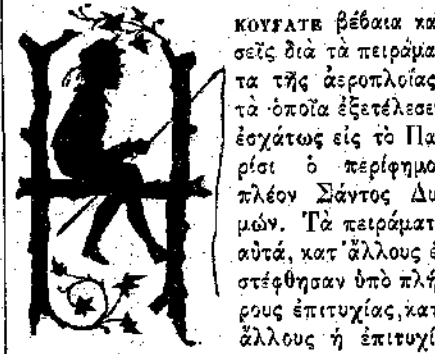
— Ἄ! εἶνε αὐτός; ἐφώνησεν ὁ Δὸν Ἰουστῆνος. Γρήγορα! Παυλῆ. Γεράρδε, Ἀντωνίε, σηκωθῆτε! σηκωθῆτε!

(Ἐπιτα συνέχεια) ΦΑΚΙΑΝ ΘΑΛΠΕΡΟΙ (Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ S Blandy)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΚΟΥΓΑΤΕ βέβαια καὶ σεῖς διὰ τὰ πειράματα τῆς ἀεροπλοίας, τὰ ὅποια ἐξετέλεσεν ἐσχάτως εἰς τὸ Παρίσι ὁ περίφημος πλῆθον Σάντος Δυμών. Τὰ πειράματα αὐτὰ, κατ' ἄλλους ἐστέρθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, κατ' ἄλλους ἡ ἐπιτυχία τῶν εἶνε ἀκόμη προβληματικὴ. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι τὸ πηδαλιουχοῦμενον ἀεροπόρον, τὸ ὅποιον ἐφευρεν ὁ Σάντος Δυμών, θεωρεῖται τὸ τελειότερον ἐξ ὄλων τῶν μέχρι σήμερον κατασκευασθέντων, ἀκόμη δὲ βελτιωτέρον εἶνε, ὅτι, μετὰ ἄλλας τοὺς ἴσως τὰς ἐλλείψεις, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον βῆμα προόδου, καὶ μας πλησιάζει πολὺ εἰς τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἐφεύρεσις θὰ τελειοποιηθῇ, καὶ τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ πηδαλίου τοῦ ἀεροστάτου θὰ ληθῇ τελειωτικῶς.

Ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶνε σήμερον νὰ σας δώσω λεπτομερείας περὶ τῆς ἐφευρέσεως, οὗτε νὰ σας περιγράψω τὸ νέον ἀεροπόρον, οὗτε νὰ σας διηγῶμαι τὰς πρώτας του ἀναβάσεις: αἱ ὁποῖαι ἀνεστῆσαν τὸ Παρίσι, καὶ ἐξήγειραν θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ συνεκίνησαν ἕλον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ἦθελα ἀπὸ νῦν νὰ σας ὑπενηθίωσω τώρα πῶς πλησιάζομεν—ἂν δὲν ἐφθάσαμεν,—εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, πόσοι ἀγῶνες ἔγινον κατὰ τὸν λήξαντα αἰῶνα διὰ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου,—πόσοι εἰργασθήσαν καὶ ἐθυσίασθησαν δι' αὐτό,—πόσοι ἐφευρέται ἐπαρουσιάσθησαν, ἐνέπνευσαν ἐλπίδας, ἐχαίρεισθησαν ὡς νικηταί, καὶ ἐπειτα ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἀράνην καὶ εἰς τὴν λήθην... Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀδελφῶν Μογγολφιέρων, οἱ ὁποῖοι καθὼς γνωρίζετε ἀπὸ τὴν Φυσικὴν σας, πρῶτοι ἐπενόησαν τὸ ἀερόστατον, ἀφήσαντες ἀνάθεμὴν εἰς τὰ ὄψη σφαῖρα παραγεμισμένη μετὰ θερμὸν ἀέρα,—ἡ ἱστορία τῶν ἐφευρέσεων ἀναφέρει ἑκατοντάδας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν νὰ το χρησιμοποίησουν καὶ νὰ το τελειοποιήσουν. Ἐκ τούτων πολλοὶ ἀνεγράφησαν μεταξὺ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐπιστήμης, διότι χάριν αὐτῆς ἐθυσίασαν περιουσίαν, ἀνάπαισιν, ὑγείαν, μερικοὶ δὲ καὶ ζωὴν. Ἐν γένει αἱ ἀποτυχούσαι ἀπόπειραι ἦσαν τὸσον πολλαί, ὥστε ὑπῆρξεν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ πρόβλημα τῆς ἀεροπλοίας ἐκηρύσσεται ἄλυτον, ὅπως ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου καὶ τὸ ἀεικίνητον. Ἄλλ' ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἔδωσε νέας ἐλ-

πίδας εἰς τοὺς ἐνεργοὺς τοῦ ἀέρος, καὶ αἱ τελευταῖαι ἀπόπειραι τοῦ λήξαντος αἰῶνος ἤρχισαν νὰ τὰς δικαιώσουν. Οὕτως, ἀπὸ ἀγῶνος εἰς ἀγῶνα, ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πρόδου εἰς πρόδον, φθάνομεν μέχρι τοῦ Σάντου Δυμών, ὁ ὁποῖος, καθὼς σας εἶπα, παρέχει σήμερον τὰς μεγαλύτερας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ τὸ πρόβλημα λύεται! Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ βλέπομεν τὸν ἀέρα διασχίζομενον καθ' ἄλλας τὰς διευθύνσεις ἀπὸ ἀεροπόρα πηδαλιουχοῦμενα, πεπιθῆνα,—τέλεια, ἀσφαλῆ καὶ ἀκίνδυνα μέσα συγκοινωνίας, ἔσον τοῦλάχιστον καὶ τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης.

Ὁ Ὀράτιος, ὁ ἀρχαῖος ποιητὴς, τολμηρότατον τῶν ἀνθρώπων θεωρεῖ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐπέδη ξύλου πλέοντος καὶ διεσχίσε τὴν θάλασσαν. Σήμερον ἡ τόλμη αὐτὴ εἶνε βέβαια ἡ μικρότερα. Ἄν ὑπῆρξεν ἐποχὴ,— καὶ μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς πυξίδος, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ,—κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἀναγκασθόμενος νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ τὸ παραμικρότερον ταξιδιον, ἐπρεπε πρῶτα νὰ ἐξομολογηθῇ, νὰ κοινωνήσῃ καὶ νὰ κάμῃ τὴν διαθέτην του, σήμερον θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπερβολικὸς ὁποῖος τὸ ἐκαμναι, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ διαπλεύσῃ τὸν ὠκεανόν. Τὰ μέσα τῆς θαλάσσης συγκοινωνίας ἐτελειοποιήθησαν τὸσον πολὺ, ὥστε δὲν εἶνε ἀσφαλέστερος τὸ ταξιδεύειν διὰ ξηρᾶς, ἀπὸ τὸν ταξιδεύοντα διὰ θαλάσσης. Φαίνεται, ὅτι ἐν ἀνάλογον θαῦμα μᾶς προετοιμάζει ὁ νέος αἰὼν, καὶ ὅτι εὕρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ταξιδεύων διὰ τοῦ ἀέρος, δὲν θὰ θεωρηθῆται ὀλιγώτερον ἀσφαλῆς ἀπὸ τὸν ταξιδεύοντα διὰ θαλάσσης. Τὰ ἀεροπόρα, τελειοποιούμενα καὶ καλῶς διευθυνόμενα, θὰ γίνονιν κοινὰ, θὰ πολλαπλασιασθῶν οἱ ἀεροναῦται,—ἀλήθεια, τὶ θὰ ἔλεγε διὰ τὸν πρῶτον ἐξ αὐτῶν ὁ Ὀράτιος!—θὰ παραλαμβάνουν καὶ ἐπιβάτας: θὰ γίνονιν ἀεροπλοῖκα ἐταιρεῖαι, θὰ ἐκδίδωνται εἰσιτήρια ἀεροπόρων, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης θέσεως, καὶ ἡ συγκοινωνία θὰ ἐκτελεθῆ δι' ἀεροπόρων, ὅπως σήμερον διὰ σιδηροδρόμων, ἀτμοπλοίων, λεωφορείων καὶ ἀμαξῶν! Ἄν ὑποθέσωμεν μάλιστα ὅτι ἡ ἀσφάλεια τοῦ νέου μέσου θὰ εἶνε ἴση τοῦλάχιστον μετὰ τῶν ἄλλων,—διὰ τί ὄχι;—τὸ νέον μέσον θὰ προτιμᾶται διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ταχύτητος, τὴν ὁποῖαν θὰ παρέχῃ καὶ διὰ τὴν ἀνεκφραστον ἀπόλαυσιν τῆς πτήσεως, τοῦ μετεωρισμοῦ, τῆς ἀπ' ὑψηλοῦ θέας, ἡ ὁποῖα εἶνε μαγευτικὴ.

Τότε καὶ ὁ φίλος μας Ἀνανίας, ὁσάκις μεταβαίνῃ εἰς τὸ Παρίσι, διὰ νὰ σας περιγράψῃ καμμίαν Ἐκθεσιν, θὰ προτιμᾶ τὸ ἀερόστατον, ἀληθινὰ πλέον, καὶ ὄχι χάριν ἀστειότητος... Ἐὰς ἀσπάζομαι, ΦΑΚΙΑΝ

Ο ΘΕΙΟΣ ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος τῆς σελ. 329.)

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΑΛΕΚΟΣ (μόνος).— Πήγαίνε... πήγαίνε... ἀλλὰ μὴ τὴν ἀλήθεια φοβήθηκες οὐκ ὀλίγον! Ὅσο καὶ νὰ ψάξῃς δὲν θὰ εὕρῃς θεῖον, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ἦλθε ἀκόμη... Ἐν τῷ μεταξύ, ἄς φυλάξωμεν τὰ πράγματα τοῦ πατέρα. (Ἐξέρχεται καὶ εἰσέρχεται ἀμέσως μετὰ φορέματα.) Νὰ ἡ καπνοθήκη... τα ματογυῶλια... τὸ ἐπανωφόρι... τὸ καπέλο... τὸ μανδύλι... τὸ μαστοῦνι... (Τὰ φυλάττει εἰς τὴν ἱκανοθήκην.) Τώρα εἶνε ὅλα ἐν τάξει καὶ κανεὶς δὲν θὰ ὑποπτευθῇ τίποτε.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

ΝΙΝΑ: (Ἐισέρχεται μετρημένη εἰς θεῖον φορεῖ φουστάνι με σὺρὰν καὶ καπέλο με μαῦρον πέπλον.)— Ah! c' est-toi, mon neveu?

ΑΛΕΚΟΣ (τεταραγμένος):— Ἄ, ἡ θεῖα...

ΝΙΝΑ:— Μιλῶ πολὺ ἀσχημα τὰ ἐλληνηκὰ, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶ νὰ μ' ἐννοήσῃς... Ἐφίλησα τὴν Νίναν, ἡ ὁποῖα μοῦ εἶπε ὅτι εἶσαι ἔδῶ. Τὶ εὐμορφο καὶ χαριτωμένο κοριτσάκι! τί καλὴ ἀνατροφή που ἔχει!.. Voyons, sais-tu bien répondre en français?

ΑΛΕΚΟΣ:— Ναί... ναί... ὀλίγον... ἔτσι κ' ἔτσι... μὴ... μὴ προτιμῶ νὰ ὀμιλῶ ἑλληνικά... (κατ' ἰδίαν.) Θεὸς μου, ἰδρῶνα.

ΝΙΝΑ:— Ἡ μητέρα σου μοῦ εἶπεν ὅτι ὀφείλεις νὰ μου παρουσιάσῃς ἐν γαλλικῶν θέμα ἐπὶ τῶν ἀνωμάτων ρημάτων... Ποῦ εἶνε;

ΑΛΕΚΟΣ:— Ναί... ἀκριβῶς... ὀφείλω... βλέπετε... μὰ...

ΝΙΝΑ:— Mais quoi?..

ΑΛΕΚΟΣ:— Δὲν ἤξευρα νὰ το κάμω, καί...

ΝΙΝΑ:— Δὲν ἤξευρες...

ΑΛΕΚΟΣ:— Δηλαδή...

ΝΙΝΑ (θυμωμένη):— Πῶς; δὲν ἤξευρες!

ΑΛΕΚΟΣ:— Ὁ διδάσκαλος μοῦ το ἐξήγησεν... αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια... ἀλλὰ ἐγώ...

ΝΙΝΑ:— Tu n' es qu' un petit polisson, voilà tout!..

ΑΛΕΚΟΣ:— Μὰ, θεῖα μου...

ΝΙΝΑ:— Κλῖνέ μου ἀμέσως... tout de suite... τὸν ἀόριστον τοῦ ρήματος vouloir!

ΑΛΕΚΟΣ:— Je... je... je... (κατ' ἰδίαν)

Μ' ἔπιασε γλωσσόδετης!

ΝΙΝΑ:— Ἐμπρός! je...

ΑΛΕΚΟΣ:— Je...

ΝΙΝΑ:— Je voulu...

ΑΛΕΚΟΣ:— Je... je... voulu... tu...

ΝΙΝΑ:— Φθάνει, φθάνει: πὰ... σιώπα! Ἐντρέπομαι νὰ ἔχω ἐναντὶ ἐμοῦ σὺν καὶ σέ! Ἐκεῖνη ἡ Νίνα τὸσον ἐξυπνὴ, τὸσον χαριτωμένη, τὸσον ἐπιμεληθῆς... καὶ σὺ...

ΑΛΕΚΟΣ:— Μὰ, θεῖα μου... ΝΙΝΑ:— Ἀκούσα: ἐὰν ἐντὸς μίαις ὥρας δὲν ἔχῃς τελετωμένον τὸ θέμα σου, je t' enferme dans la petite chambre, καὶ δὲν σάφινω μήτε ἐστὸ τραπέζι νὰ καθῆσῃς μαζί μας.

ΑΛΕΚΟΣ:— Μὰ, θεῖα...

ΝΙΝΑ:— Καὶ τώρα ἀμέσως γονάτισε... ζήτησέ μου συγγνώμην καὶ ὑποσχέσου μου ὅτι δὲν θὰ εἶσαι πλέον polisson.

ΑΛΕΚΟΣ (γονυπετής):— Ναί, ναί, θεῖα μου ἀγαπητὴ καὶ καλὴ.

ΝΙΝΑ:— Φίλησέ μου τὸ χέρι.

ΑΛΕΚΟΣ (τὸ φίλε κλαίων):— Θε... θὰ εἶμαι εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιμελέστερος...

ΝΙΝΑ (σηκώνει ἐξαφνὰ τὸν πέπλον της καὶ βάζει τὰ γέλια): Κουκουρικὸς!

ΑΛΕΚΟΣ (σηκώνεται, πειραγμένος): Μπα! εἶσαι σὺ;

ΝΙΝΑ:— Μάλιστα... ἡ θεῖα ἤμουν ἐγώ, καθὼς προτῆρα σὺ ἤσουν ὁ θεῖος.

ΑΛΕΚΟΣ:— Πῶς τὸ ξεύρεις;

ΝΙΝΑ:— Τὰ ξεύρω ἐλα...

ΑΛΕΚΟΣ:— Ὁμολόγησε ὁμῶς ὅτι ἐφοβήθηκες.

ΝΙΝΑ:— Ναί, ἀλλὰ ὄχι περισσότερο ἀπὸ σέ.

ΑΛΕΚΟΣ:— Ἄ!!

ΝΙΝΑ:— Τί πράγμα;

ΑΛΕΚΟΣ:— Μοῦ ἐφίλησες τὸ χέρι.

ΝΙΝΑ:— Καί σὺ τὸ δικό μου.

ΑΛΕΚΟΣ:— Ἀλήθεια...

ΝΙΝΑ:— Θέλετε τώρα νὰκούσῃς τὴ συμβουλή μου;

ΑΛΕΚΟΣ:— Λέγε.

ΝΙΝΑ:— Αὐτὸ τὸ χωρατὸ που μετεχειρίσθημεν καὶ οἱ δύο, διὰ νὰ φοβῆσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἄς μας χρησιμεύσῃ ὡς μᾶθημα καὶ ὡς προειδοποίησις: Πρέπει νὰ τελειώσωμεν τὰ μαθήματά μας, ἂν δὲν θέλωμεν νὰκούσωμεν ἀληθινὰς ἐπιπλήξεις ἀπὸ τὸν θεῖον καὶ ἀπὸ τὴν θεῖαν.

Ἐγὼ τώρα θὰ τελειώσω τὴν ἰχνογραφία μου.

ΑΛΕΚΟΣ:— Κ' ἐγὼ τὸ γαλλικόν μου θέμα.

ΝΙΝΑ:— Καί ἔτσι οἱ ἀγαπητοί μας συγγενεὶς θὰ εἰποῦν δικαίως, ὅτι εἴμεθα καλά καὶ ἐπιμελῆ παιδιά.

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κάμε τί θέλει ὁ Θεός κι' ἄς λέη ὁ κόσμος ὁ τρελός.

* Ὁ Μανώλης μετὰ τὰ λόγια χτίζει ἀνώγεια καὶ κατώγεια.

* Τῆς πολυλογουῆς ἡ γλώσσα καὶ κομμένη βαρδαρίζει.

* Νάτανε καρίδα ἡ Ζήλεια θὰ κατέβαινε ὡς τὰ φρεῖδια.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΩΣΤΗΣ

Βραβεύθηκε υπό το ψευδώνυμον Αιγαίον Πέλαγος

είς τόν 88ον Διαγωνισμόν τών Δύσεων (18ος φιλ. 25, σελ. 282 (1.))

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΙΝΔΟΣ

— Άλλα πού νά το εύρωμεν τόν πατρί; απερίθη ο Βαλδέξ. Μας εφοβήθη και το έκοψε λάσπη.

— Δες νά ξαναγυρίσω 'ς τήν καλύβα; — Δέν τόν πιστεύω.

Δέν έφαινετο τρώντι πολύ πιθανόν, — και όμως ήτο. Ο μικρός Ινδός μόλις είχεν άπομακρυνθή εναντίον βήματα από τής εξαιθρας. Από εκεί, κρυμμένος όπισθεν ενός δένδρου, εκύτταζε τούς ξένους. Όταν ενόησεν ότι τίποτε δέν είχε νά φοβηθή από αυτούς, όταν είδεν ότι απεναντίας έπεριποιούντο τόν σύντροφόν του, έκαμεν βλίγα βήματα πρὸς τά εμπρός, με σκοπόν νά τους πλησιάση.

Ο Βαλδέξ τον είδε, έσηκώθη, και τόν παιδίον έφάνη πάλιν έτοιμον νά φύγη.

— Μίλησέ του, Βαλδέξ! είπεν ο Ιάκωβος Έλλώκ.

Ο κυβερνήτης τής Γαλιλιέτας ώμίλησε τότε είς ένδικήν γλώσσαν πρὸς τόν παιδίον, και δι' ένθαρρυντικῶν λόγων τόν προσέκάλεσε νά πλησιάση τόν παρακάλεσε μάλιστα νά τους βοηθήση νά μεταφέρουν τόν Ινδόν είς τήν καλύβην.

— Όχι χωρίς κάποιον δισταγμόν, ο μικρός υπήκουσε. Τήν έκφρασιν τού τρόμου διεδέχθη επί τού προσώπου ζωηρά λάπη, και νέοι θρηνώδεις στεναγμοί εξέφυγαν

από τόν στήθος του. Έπέστρεψε με βραδέα βήματα και άμα εὐρέθη πλησίον τού νεκρού, εγονάτισε θρηνῶν.

Ο μικρός ούτος Ινδός, συμπαθοῦς φυσιογνωμίας και ισχυροῦ οργανισμού, έφαινετο ότι είχε λιγνεύση από τας στερεήσεις και τήν άθλιότητά. Και πὸς ήτο δυνατὸν νά γίνη διαφορετικά, υπό τούς βρους υπό τούς όποιους έζη, είς τόν βάθος τού έρήμου εκείνου δάσους, εντός τής καλύβης εκείνης, μόνος μετά τού Ινδού, ο όποιος κατέκειτο τώρα νεκρός; Είς τόν στήθος του έκρέματο μικρὸς σταυρός εἰς έκείνων τούς όποιους οι καθολικοί Ίεραπόστολοι διανέμουν είς τούς προσηλύτους των. Έφαινετο εύφής, και έταν ο Ιάκωβος Έλλώκ ώμίλησεν Ισπανιστί πρὸς τόν Βαλδέξ, ο μικρὸς είπεν ότι έννοεί αὐτήν τήν γλώσσαν.

Τόν ήρώτησαν:

- Πῶς ονομάζεσαι;
- Γκόμος.
- Ποίος εἶνε αὐτός ο Ινδός;
- Ο πατέρας μου.
- Τὸ κακόμοιρο! . . . Τού εσκότωσαν τόν πατέρα του! . . . άνέκραξεν ο Ιάκωβος Έλλώκ.

Και επειδή τόν παιδίον έκλαιε, τόν έπῆρεν από τόν χέρι, τόν έσυρε πλησίον του και τόν έπαρηγόρησε με θωπείας.

Ο Γκόμος συνήλθε και συνεκράτησε τόν δάκρυά του. Τὸ έννοτικόν τῷ έλεγε μετά βεβαιότητος, ότι οι ξένοι εκείνοι ήσαν φίλοι, προστάται . . .

Ο Βαλδέξ τότε τον ήρώτησε:

- Και ποιός εσκότωσε τόν πατέρα σου;
- Ένας άνθρωπος . . . Ηλθε νύκτα, μεσάνυχτα . . . Έμβηκε 'στην καλύβα . . .
- Στην καλύβα πού εἶνε εδῶ κοντά;
- Ναι! . . . άλλη δέν εἶνε 'ς αὐτό τόν μέρος.

— Και από πού ήλθε αὐτός ο άνθρωπος;

- Δέν ξέρω.
- Ητο Ινδός;
- Όχι . . . Ισπανός.
- Ισπανός! . . . άνέκραξεν ο Ιάκωβος Έλλώκ.

— Ναι! . . . τόν έκαταλάβαμεν όταν μας μίλησε, υπέλαβεν ο Γκόμος.

— Και τί ήθελε;

- Ηθελε νά μάθῃ, αν οι Κουίβαι, εφθασαν είς τόν δάσος τής Παρίμας.
- Ποιοι Κουίβαι; ήρώτησε ζωηρῶς ο Βαλδέξ, προλαμβάνων τόν σύντροφόν του.

— Οι Κουίβαι τού Άλφανίξ . . . απερίθη ο Γκόμος.

— Η συμμορία τού δραπετού καταδίκου! Και αμέσως, ο Ιάκωβος Έλλώκ προσέθεσε:

- Έφάνηκαν εδῶ; . . .
- Δέν ήξεύρω, απερίθη τόν παιδίον.
- Άκουσε τίποτε 'γι' αὐτούς; . . .

Είπε κανείς ότι τους είδε;

— Όχι.

— Άλλη φορά όμως έτυχε νά τους απαντήσης;

— Ναι! . . . ναι.

Και οι όφθαλμοί τού μικροῦ Ινδού, τού όποιον τόν πρόσωπον εξέφραζε τρόμον, εβράχυσαν με νέα δάκρυα.

Στενεχωρηθείς υπό τού Βαλδέξ δι' έρωτησεων, διηγήθη ότι οι Κουίβαι και ο αρχηγός των κατέλαβον τόν χωρίον Σάν Σαλδατώρ, όπου διέμενε η οικογένειά του, πρὸς βορρᾶν τής Σιέρρα-Παρίμας, ότι κατέσφαξαν όλους τούς κατοίκους, ότι η μητέρα του είχε φονευθῆ, ότι ο πατήρ του και αὐτός, κατορθώσαντες νά σωθῶν, κατέφυγον είς αὐτό τόν δάσος και κατεσκευασαν τήν καλύβην, είς τήν όποιαν κατοικουν από δέκα περίπου μηνῶν . . .

— Όσον διά τήν εκεί παρουσίαν τών Κουίβαιν, ο Γκόμος δέν ήτο είς θέσιν νά δώση καμμίαν πληροφορίαν. Ούτε ο πατέρας του, ούτε αὐτός ήξευραν, αν οι λησταί εφάνησαν είς τά περίχωρα τού Ορενόκου.

— Και ο Ισπανός εκείνος που ήλθε τή νύκτα 'στην καλύβα σας, 'γι' αὐτό σας ρώτησε; υπέλαβεν ο Βαλδέξ.

— Ναι! . . . και εθώμωσε πολύ γιατί δέν ήξεύραμε νά τον πληροφορήσωμε.

— Και ως πότε έμεινε;

— Ός τόν πρωί.

— Έπειτα;

— Είπε τού πατέρα μου νά τον οδηγήσω πρὸς τόν μέρος τής Σιέρρας.

— Ο πατέρας σου εδέχθη;

— Όχι, γιατί από τήν αρχή αὐτός ο άνθρωπος δέν του φάνηκε καλός.

— Λοιπόν;

— Τὸ πρωί, άμα είδε ότι δέν ήθέλαμε νά τον οδηγήσωμε, έφυγε μόνος του.

— Ωςτε εξαναγύρισε;

— Ναι! . . . ύστερ' από τέσσερες ώρες.

— Υστερ' από τέσσερες ώρες; . . .

Και γιά ποιά αίτια;

— Έχασε τόν δρόμο μέσα 'στο δάσος . . .

Δέν ήξευρε νά πηγή 'στη Σιέρρα, και επέμενε πάλι νά τον οδηγήσωμε μετς. Αὐτή τή φορά όμως μας εφοβήρισε και με τόν ρεβόλβερ του . . . ώρκίζετο ότι θά μας εσκότωνε, αν δέν ήθέλαμε . . .

— Και ο πατέρας σου;

— Άχ, ο κακόμοιρος ο πατέρας μου! . . . απερίθη ο μικρός Ινδός. Ο Ισπανός τον αρπάξε από τόν χέρι και τον ετραβήξε έξω από τήν καλύβα . . . Τόν άνάγκασε νά πηγαίνῃ εμπρός, γιά νά του δείχνῃ τόν δρόμο. Έγώ τους ακολουθούσα . . . Έτσι έπερπατήσαμε ως μία ώρα . . . Ο πατέρας μου, μη θέλοντας νά γίνη οδηγός τού κακού αὐτοῦ ανθρώπου, έκαμνε γύρους, χωρίς νάπομακρύνεται πολύ . . . Έγώ τόν καταλάβαινα, γιατί γνωρίζω καλά τόν δάσος . . . Υστερα όμως τόν κατάλαβε και ο Ισπανός . . . Έθώμωσε πολύ, εβρίσε τόν πατέρα μου και τον

εφοβήρισε πάλι . . . Τότε έπιασε ο θυμός και τόν πατέρα μου, και ρίχθηκε επάνω 'στον Ισπανό . . . Επιάστηκαν . . . αλλά η πάλη δέν εβάσταζε πολύ . . . Ο πατέρας μου δέν είχεν όπλα . . . εγώ δέν μπορούσα νά βοηθήσω . . . Μπάμ! μία πιστολιά . . . κάτω ο πατέρας μου . . . Ο κακός άνθρωπος τώβαλε 'στὰ πόδια . . . Έγώ έσήκωσα τόν πατέρα μου . . . Αίμα εβγαίνεν από τόν στήθος του . . . δέν είχε πιά δύναμι νά μιλήσῃ . . . Έκαμε νά γυρίσῃ 'στην καλύβην . . . αλλά δέν μπόρεσε νά συρθῆ παρά ως εδῶ, και άπέθανε! . . .

Και τόν παιδίον, πλήρες υίτικης στοργής, — αίσθημα τόν όποιον χαρακτηρίζει τας Ιθαγενείς φυλάς τού Άνω Ορενόκου, — έρριψθη κλαίον επί τού πτώματος τού Ινδού.

— Έδέχσε νά το καθουσχάσουν, νά τόν πάρηγορήσουν και προπάντων νά τόν δώσουν νά έννοήσῃ ότι θά εζεδικοῦντο τόν φόνον τού πατρός του . . . ότι θά επανέυρισκον τόν δολοφόνον και ότι θά τον έτιμωρούσαν διά τόν έγκλημά του . . .

Είς τούς λόγους τούτους, οι όφθαλμοί τού Γκόμου ήνοιχθησαν μεγάλοι, και έν τῷ μέσῳ τών δακρύων του έλαμψε τόν πυρ τής εκδικήσεως.

Ο Ιάκωβος Έλλώκ επρόβαλεν ακόμη μίαν ερώτησιν:

— Είδες καλά αὐτόν τόν άνθρωπον;

— Ναι! . . . τόν είδα . . . και δέν θά ξεχάσω ποτέ τόν μοῦτρό του . . .

— Μπορείς νά μας 'πῆς τί εφορούσε . . . τόν άνάστημά του . . . τὰ μαλλιά του . . . τὰ χαρακτηριστικά του; . . .

— Εφορούσε βλούζα και πανταλόνι ναυτικά.

— Καλά.

— Ηταν ελίγο ψηλότερος από σάς, προσέθεσεν ο Γκόμος κυττάζων τόν Βαλδέξ.

— Καλά.

— Είχε μαλλιά μαύρα και γένεια τόν ίδιο.

— Εἶνε ο Ζορρές! . . . είπεν ο Ιάκωβος Έλλώκ.

— Αὐτός εἶνε! είπεν ο Βαλδέξ.

Τότε και οι δύο επρότειναν είς τόν Γκόμον νά τους ακολουθήσῃ.

— Ηοῦ; ήρώτησεν ο μικρός Ινδός.

— Είς τόν ποτάμι . . . είς τόν στόμιον τού ριου Τορρίδα, όπου στεκόνται τὰ πλοιάριά μας . . .

— Πλοιάρια; . . .

— Ναι! . . . ο πατέρας σου και σύ δέν έμάθατε ότι δύο πλοιάρια εφθασαν χθές βράδυ;

— Όχι . . . αν όμως δέν μας επήγαινε είς τόν δάσος ο Ισπανός, θά σας απαντούσαμε τόν πρωί, τήν ώρα τού φαρέματος . . .

— Λοιπόν, παιδί μου, σοῦ τόν ξαναέγω . . . θέλεις νά ελθῆς μαζί μας; . . .

— Και μοῦ ύποσχεσθε πῶς θά κυττά-

ζωμε νά εύρωμε τόν άνθρωπό που σκοτώσε τόν πατέρα μου;

— Σοῦ ύποσχομαι ότι θά εκδικήσωμε τόν πατέρα σου.

— Σας ακολουθῶ.

— Έλα λοιπόν.

Τότε, παραλαβόντες τόν μικρόν Γκόμον, εζεκίνησαν διά τόν Ορενόκον. Οσον διά τόν Ινδόν, δέν θά τον εγχατέλειπον βέβαια είς τούς δδόντας τών άγριμίων. Άνήκεν είς τήν φυλήν τών Βανίβαιν τού χωρίου Σάν-Σαλδατώρ, οι όποιοι είχαν προσηλυτισθῆ είς τόν Χριστιανισμόν.

Οθεν ο Ιάκωβος Έλλώκ εσκόπευε νά επιστρέψῃ τόν άπόγευμα με μερικους ναύτας, διό νά ένταφιάσῃ τόν νεκρόν εκείνον ως χριστιανόν.

Ο Γκόμος τούς αδήγησε διά τής συντομότερας οδοῦ, και χωρίς νά ξαναπεράσουν ά πόν τήν καλύβην, εφθασαν είς τόν σταθμόν εντός ήμισσίας ώρας.

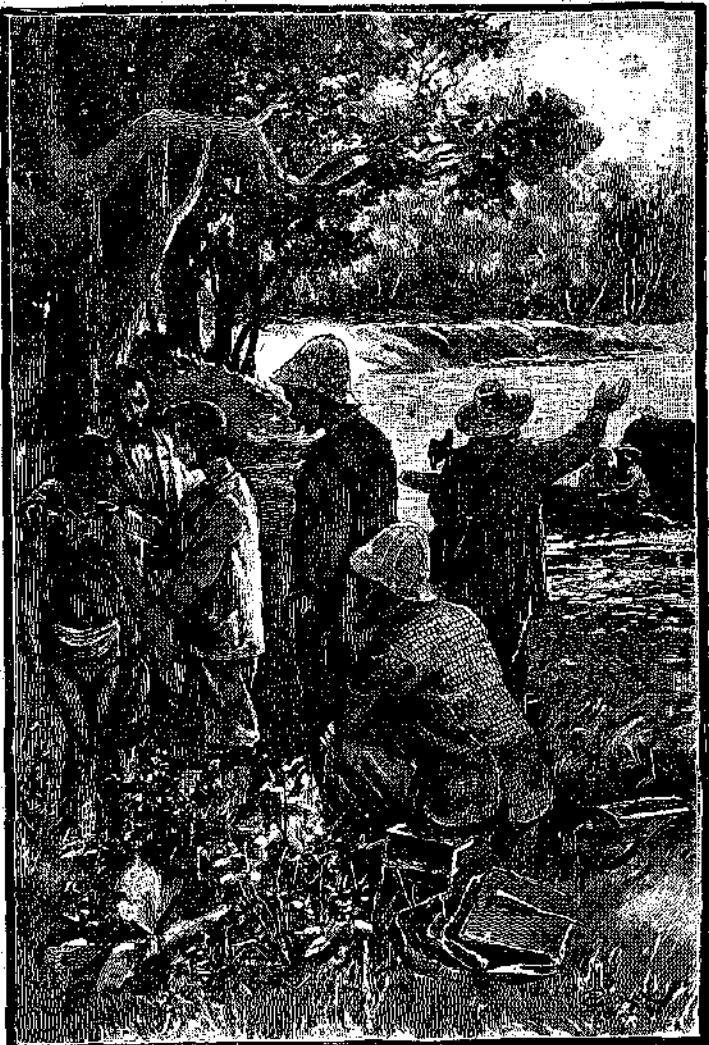
Ο Βαλδέξ και ο Ιάκωβος Έλλώκ έσυμφώνησαν νά μή εἰπουν τίποτε περί Ζορρές. Ητο καλλίτερον νάποσιώπων τας σχέσεις, αι όποιαι προφανῶς υπήρχον μεταξύ αὐτῶν και τού Άλφανίξ. Ητο περιττόν νά επαυξήσουν οὕτω τούς φόβους και τας ανησυχίας τών συντρόφων των.

Τρώντι, η θέσις των εδεικνύετο εκ τού γεγονότος, ότι ο Ισπανός εγνώριζε τόν δεσμόν τής συγγενείας, ο όποιος συνέδεε τόν Παῦλον πρὸς τόν συνταγματάρχην Κερμάρ. Ο Άλφανίξ θά τόν εμάνθανε βέβαια παρ' αὐτοῦ, και διά νά κορέσῃ τόν έναντίον τού συνταγματάρχου μίσος του, ο κακοῦργος εκείνος θά προσεπάθει νά συλλάβῃ τόν υἱόν του.

Εἶνε αληθές, — και τούτο ήτο καθυσχαστικόν μέχρι τινός, — ότι οι Κουίβαι δέν ανεφάνησαν είς τά περίχωρα τού πο-

ταμοῦ. Τρώντι, αν ήσαν εκεί, ο Ινδός και ο υἱός του θά τόν εγνώριζαν. Ο Ιάκωβος Έλλώκ θά ήρκετο μόνον νά εἰπῆ, ότι ο Ισπανός, μετά τήν φυγήν του, εφίλονείχθη μετά τού Ινδού ο όποιος ήρνεύετο νά τόν χρησιμεύσῃ ως οδηγός μέχρι τής Σάνια-Ζουάνας, και ότι συνέπεια τής ζωηρῆς ταύτης έριδος ήτο η ανθρωποκτονία.

Τὸ μάθημα τούτο εἶνε και είς τόν Γκόμον, ο όποιος τόν ενόησε, διότι οι ο-

Υπεδέχθησαν δλοι φιλικώτατα τόν μικρόν Ινδόν. (Σελ. 337, στήλ. γ.)

φθαλμοί του εσπινθήριζαν από εύφύϊαν. Είς κανένα δέν θά έλεγε τίποτε οὔτε περί Κουίβαιν, οὔτε περί Άλφανίξ.

Όποιαν έκπληξιν ήσθάνθησαν ο λογίχας Μαρσιάλης, ο Παῦλος και ο γερμανός Πατέρν, όταν ο Ιάκωβος Έλλώκ τούς έπαρουσίασε τόν Γκόμον και τούς εδιηγήθη από τήν Ιστορίαν τού ο, τί ήτο συμφωνημένον να εἴπῃ!

Υπεδέχθησαν όλοι φιλικώτατα τόν μικρόν Ινδόν, ο δε Παῦλος τόν έσυρε πλησίον του και τον εθώπευσε, και τον παρηγόρησε τρυφερώτατα, όταν έμαθεν ότι τόν δυστυχισμένο παιδί ήτο τώρα μό-

νον και ερημον εις τον κοσμον... Δεν θα το αφιναν...

Και τι καλη τυχη! Όταν ο Παυλος τον ηρατησεν αν γνωριζη την Μονην της Σαντα Ζουανας:

Μάλιστα, την γνωριζω, απεκριθη ο μικρος Γκομος, κ' επηγα εκει πολλες φορες με τον πατερα μου.

Και θα μας οδηγησεις; Ναι, ναι! Σεις δεν εισθε σαν εκείνο τον καλον ανθρωπο, που ηθελε να μας παρη για οδηγους.

Ο Βαλδεις τω ενυσε, και ο Γκομος ενεθυμηθη οτι δεν επρεπε να ειπη περισσοτερα.

Ως προς τον αυτουργον του φονου του Ιυδου, ουτε ο Ιακωβος Ελλωκ ουτε ο Βαλδεις ηδυναντο πλεον να εχουν την παραμικραν αμφιβολιαν, μετα την περιγραφην, την οποιαν τους εχαμας το παιδιον. Και αν ειχον, θα ηρκα να την εξαλειψη, το γεγονος, το οποιο ανεκαλυψαν καποιν, οτι εν ρεβολδερ ειχε κλαπην απο το υποστεγον της Γαλιλιετης.

Ητο το ρεβολδερ του λοχιου Μαρσαλη.

Η οργη του υπηρξε μεγαλη. Ακουσ εκει να του κλεφουν το ρεβολδερ που του ειχε χαριση ο συνταγματάρχης του! Α, και να επιτες στα χερια του ο κακουργος εκεινος, ο Ζορρες ο αθλιος!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΕΝΟΠΟΛΙΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 65ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΥΝΟΗΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ [18ε Διάπλασις του 1900, σελ. 278]

[Εκ των δυο αριθμων, οι οποιοι συνοδεουον εκαστον ενομα, ο πρωτος σημαίνει το ποσον των ετηκως εγχειριστων Ασκησεων εκάστου, ο δε δευτερος ποσει εκ των Ασκησεων τούτων ησαν παλι καλαι. Το εθροισμα των δυο τούτων αριθμων δριζει την θεση του διαγωνιζομενου. Αν οι αριθμοι δυο διαγωνιζομενων διδουν το ιδιον εθροισμα, προηγεται ο εχων τον δευτερον αριθμον μεγαλυτερον. Ο πρωτος αριθμος, ο συνοδευομενος υπο ενος ε εντος παρεμβασεως, σημαίνει το ποσον των απονεμηθεντων εις εκαστον Ευσημων.

Η δημοσιευσις των εγχειριστων Ασκησεων, η οποια ηρξισεν απο πρωτης Ιανουαριου, θα εξακολουθησεν μεχρι τελους του ετους τούτου, θα δημοσιευθουν δε μονον δεσαι χρειασιδουν. Η Διαπλασις δεν εχει την υποχρεωσιν να δημοσιευη ολας τας εγχειρισμενας Ασκησεις, αλλα μονον τας χρησιμους αυτη δια την συγκρησιν της εκ δεκα η δωδεκα διαφορων Ασκησεων συλλογης, την οποιαν παρεχει εις εκαστον φυλλον.]

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ

(Οι εχοντες ηλικιαν 16 ετων και άνω, καθως και οι μη σημειωσαντες την ηλικιαν των.)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ζουλιεττα, 20-10 [15ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κεντρι, 20-7 [13ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αυσχαρτον, 17-6 [12ε].

- ΕΠΑΙΝΟΙ: Ηραξ του Ζαλόγγου, 15-6 [10ε]. Εθνικος Γυμνασιου, 15-5 [10ε]. Δεσαι της Κερκυρας, 14-6 [10ε]. Καραμυδου γατος, 14-6 [10ε]. Νικολαος Κ. Δεκαβλας, 14-5 [9ε]. Αγγουρολογωτατος, 14-5 [9ε]. Θεαγνης, 15-4 [9ε]. Αγωνιστο Ελληνικου, 15-4 [9ε]. Παρηγορος Αγγελος, 15-3 [9ε]. Κοραλια Μαισαι, 13-4 [8ε]. Ελπις των Αμ. τυχων, 12-5 [8ε]. Ισμερινος του Κοσμου, 12-4 [8ε]. Οχυραστης των Ορατων Τεχνων, 12-4 [8ε]. Απογονος του Νεσορου, 13-3 [8ε]. Μικρος Γυμνασιου, 11-2 [6ε]. Εγκολωρας, 11-2 [6ε]. Φουρκαβαλασια, 9-2 [5ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ

- (Οι εχοντες ηλικιαν 12 εως 15 ετων.) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σοφος Ηιττακος, 19-8 [13ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Διχρωμος Φουδια, 20-5 [12ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αντιγονη, 18-6 [12ε].

- ΕΠΑΙΝΟΙ: Πικραμενη Καρδιου, 17-6 [11ε]. Αταδουριο Ριθον, 18-5 [11ε]. Κυκλαδιτη, 17-5 [11ε]. Αρχικουτουλιακα, 17-5 [11ε]. Κρητικον Κασεανον, 18-4 [11ε]. Θωρακιστη, 18-4 [11ε]. Δημητριος Τ. Βοσκαρης, 15-6 [10ε]. Ταντακος, 16-5 [10ε]. Αρτανιαν, 18-3 [10ε]. Αρροδιτη Π. Παπαδοπουλον, 18-3 [10ε]. Μικρο Δεσποινις, 15-5 [10ε]. Ερυθρον Νεφος, 15-5 [10ε]. Σιωπηλη Νυξ, 16-4 [10ε]. Ιαπαστη της Καλοκονδους, 16-4 [10ε]. Θωραξ Α. Πινδου, 13-6 [9ε]. Ελληνικον Δοθημα, 13-6 [9ε]. Βασιλειος της Σπαρτης, 12-6 [9ε]. Ελληνικη Α. Αγαγνοσου, 14-4 [9ε]. Ελληνικη Αερακι, 15-2 [8ε].

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΕΤΡΑΔΙΑ Μ. ΜΥΣΤΙΚΩΝ (*)

ΑΝΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1901

Συνεχεια ψευδωνυμικου καταλογου κατ' αλφαβητικην σειραν. Ο μετα το ψευδωνυμον αριθμος δηλαδ το ποσον των καθυστερουμενων τετραδιων.

- Επαινον Αρωμα, 1. Εαρ των Καρδιων, 2. Εθνικον Αυκετον, 2. Ελληνικη Φιλια, 1. Ειρωνεια της Ειμαρμενης, 6. Ελευσις Ηλιος, 3. Ελαια της Ιθακης, 1. Ελαια της Λευκαδος, 1. Ελαρα Ακατος, 1. Ελληνικη Καρδια, 1. Ελληνικη Φουστανελλα, 14. Ελληνικον Αισθημα, 2. Ελληνικον Εδαφος, 6. Ελληνικον Τυρκιλλοδολον, 2. Ελληνικον Φροδισον, 2. Ελληνικη Αμερικανοπαις, 13. Ελληνικη, 2. Ερπιδουκλις, 3. Ενα Χιασται, 2. Ενοδος Σαλαμις, 2. Ενοδος Φαριανη, 3. Εξερευνητης των Ψευδωνυμων, 5. Εξοχωτατος Γατος, 1. Ερμηξ, 3. Ερμηξ του Πραξιτελου, 7. Εμερβιδα, 2. Ετοιμαροπος Οικια, 1. Ετσι μ' αρεσει, 2. Ευγενης Βαρθουλας, 2. Ευγενης Καρδια, 1. Ευθμος Κορη, 3. Ευθμος Ναυτης, 17. Ευχαριστος Ζωνη, 2. Ευπατριδης Αθηναϊος, 5. Ευτερπη, 1. Ευφρασιαν, 1. Ευχαρις, 4. Ευωδες Ιου, 1. Εφρασια Κορη, 1. Εωθινον Ασμα, 2. Εωθινον Αστρον, 1. Εωσφορος, 1. Ζαπτις, 3. Ζεβαν, 3. Ζηλεμενη Βοσκοπουλα, 3. Ζηνη δ Αρδαυανος, 1. Ζητης, 1. Ζικ-Ζικ, 3. Ζιλ-Βλας, 2. Ζοφερων Νεφος, 12. Ζοφερως Μεσαιων, 1. Ζωγράφος δ Ουλασινης, 1. Ζωγράφος Παρρασιος, 2. Ηετωνια Αχτη, 3. Ηλιος, 3. Ηλιος της Αυγης, 6. Ημεροξ Περιστερα, 1. Ηρωδικος δ Σουλδερανος, 3. Ηρωικον Ειδος, 2. Ηρωξ της Συρου, 3. Ηρωξ του Μεσαιωνου, 2. Ηφαιστος, 1. Ηχω του Δαδου, 2. Θαλασσοδολη, 1. Θαλλουσα Μυρσινη, 2. Θαξ Αθηνα, 7. Θεαγνης, 2. Θερινη Βροχη, 1. Θουκυδιδης δ Ιστορικος, 6.

- σκάρκας 15-3 [9ε]. Αρροδιτη Κανελιδου, 12-5 [8ε]. Μενεξεδανιο Μπουκετακι, 14-3 [8ε]. Θεωδορος Κ. Παπαδημας, 14-3 [8ε]. Αρχιστρατηγος Ροδερσι, 14-3 [8ε]. Σενικριανος Σικωνοπου, 13-3 [8ε]. Άνθος του Ζακπειου, 12-4 [8ε]. Μαραμην Χιδη, 14-2 [8ε]. Αγνυ Μενεξεδαν, 14-2 [8ε]. Αναστασιος Α. Ζωγράφος, 15-1 [8ε]. Απδλων Μουσηγητης, 10-5 [7ε]. Ετοριστος Ναπολεων, 9-5 [7ε]. Σπαρτικη Χιλιων, 10-3 [6ε]. Ασπρο Κιρβουνο, 10-3 [6ε]. Ατταλος Ν. Μακριδης, 10-3 [6ε]. Μελοισα, 10-2 [6ε]. Κουρνορικος, 10-2 [6ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ

(Οι εχοντες ηλικιαν 11 ετων και κάτω.)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ίνω, 19-9 [14ε]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Καυκασια 18-8 [13ε]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Συνερωδης Αυγη, 18-3 [10ε]. Ηλιας Κ. Παπαδημας, 15-5 [10ε]. Ναβα γοδονδωρ, 15-5 [10ε]. ΕΠΑΙΝΟΙ: Θαλασινος Ζωγράφος, 15-4 [9ε]. Ιφιγενεια, 14-4 [9ε]. Τριπτολεμος, 15-3 [9ε]. Αιγιουδ, 14-3 [8ε]. Σμυρνιωτακι, 14-3 [8ε]. Ελληνικη Αστρη, 13-3 [8ε]. Ηρωξ Θεσβ, 10-3 [8ε]. Αστρο Ποντικακι, 10-3 [8ε]. Ιπποτης του Αστερος, 9-2 [5ε].

Σημειωσεις. Εστιθησαν εκτος Διαγωνισμου, ως σταλεισαι παρα τους προκηρυχθεντας θρους, αι εκ Γριφων αποκλειστικως αποτελουμεναι συλλογαί του Λεουκομυαντου Αιγαλου [3ε] του Σ Κ Σταματη [5ε] και της Καρδιας υπο Ηετραν [6ε]. Απεκλεισθησαν δε εντελωσ τρεις συλλογαί, σταλεισαι υπο μη συνδρομητων. Η προκηρυξις του νεου Διαγωνισμου προς συνδεσιν Πνευματικων Ασκησεων δια το ετος 1902, δε δημοσιευθη εις το προσεχες.

- Εατρος των Συνδρομητων, 2. Ιων του Αγρου, 7. Ιπποτης της Ομιχλης, 2. Ιπποτης των Ανεμων, 3. Τρις, 10. Τοσημενος του Κοσμου, 1. Ιωαννα Γριου, 1. Ιωνικη Αχτη, 1. Καθαρσ Καρδια, 2. Καίματι των Σερρων, 2. Καλλιφων ε Αρσικειος, 4. Καρδια υπο Ηετραν, 5. Κάρμεν Συλδα, 2. Καρυατις, 1. Καρκαριος του Αιγαλου, 3. Καρχαρια του Φαλιρου, 4. Καστανη, 6. Κατραπακια, 1. Καταρβιδα, 8. Καταρομυδωλο, 1. Καυκασια 1. Κελαβιστρα, 4. Κεντρι, 3. Κεραμιδωγατος, 7. Κεραυνωδολος Ζευς, 8. Κεραυνος, 2. Κερυρατικη Νυξ, 3. Κεφαλληνιακη Αυρα, 1. Κεφαλληνιακη Ρομπλα, 1. Κενεξος Αη, 1. Κιλδος Ελαιας, 2. Κόκκινη Εσοχη, 1. Κολομβινα 1. Κορησση του Φαλιρου, 11. Κομηξ της Ερμουπολεως, 2. Κορη του Ζαλόγγου, 1. Κορη του Πηλιου, 2. Κορη του Στυμονιος, 7. Κορη των Αλπεων, 2. Κουκλιστα, 4. Κρητικη Σημαια, 1. Κρητον του Κικκου, 5. Κροκιδελοσ του Ναιλου, 4. Κροκοπελοσ Ηλιος, 5. Κροσταλλωδωξ Πηγη, 1. Κύνειον Ασμα, 1. Κύμα της Αμαστροδος, 1. Κυρατιζουσα Θαλασσα, 5. Κυρατιζουσα Σημαια, 2. Κυνηξ των Αιγαγων, 1. Κωπηλατις Κύνου, 1. Λεοπαρτικη, 11. Λερναια Υδρα, 1. Λευκη Ακακια, 4. Λευκη Βολετια, 5. Λευκη Καρμια, 1. Λευκη της Καστιλλης, 1. Λευκοκυματος Αιγαλος, 13. Λευκον Κρινον, 4. Λευκοπτερος Αγγελος, 4. Λευκος Κύνος, 2. Λεων δ Ισαυρος, 6. Λοβρος Βυρον, 1. Λουλουδι του Βουνου, 5. Λύρα του Αριονος, 1.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Κουρκαφαλακς εινε πολυ βιαστικος. Εισεργηται ασθμαλινων εις το τραμ των Πατηριων και στεκεται ηρθος. — Κάθησε, μακρε μου, τω λεγει μια κυρια εχει θεσον εδω. — Ευχαριστω δεν εχω καιρον να καθησω, ειμαι πολυ βιαστικος. Και θυμοξ το τραμ εφερε τον Κουρκαφαλακην εις την Πλατειαν της Ομονοιας συγχρονως με τους άλλους επιβατας, ουτε λεπτον ευωριερον.

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 35ου ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Εις τα δεξια της εικονος υπαρχει δένδρον, επι του οποιου εινε ανθρωπινη πινακις με την λεξιν GONZET. Ακριβως εις την επανω πλευραν της πινακιδος ταυτη: δε εφραξ την ραχιν του κ Αρχιμουσικου του οποιου την τεαμενην γεβρα σχηματιζει ο πρωτος κλάδος του ιδιου δένδρου. Αλλα ιαι τινεξ διακλαδωσεις σχηματιζου το σθηθος, την κοιλιαν και τους ποδας του, διακρινεται δε ευκλωξ εις την σχετικην θεση και το κρηφον κεφαλακι του. Δια να φηνη δλοξ ο αρχιμουσικος, θπως τον βλεπετε απέναντι, πρεπει το φυλλον να στραφη ουτως, ωστε η προξ ταριστερα πλευρα της Μαγικης Εικονος να γινη βασις. Φαίε αι οτι αυτη η Μαγικη Εικων ητο αρκατα θυξελος, διδοι ελλοιγ την ελυσιν. Και βεβαια, που να φηνασθη κανεις οτι ο κ Αρχιμουσικος δε ειχε την ιδιορροπιαν να διευθινη το κωντροστρον απο εκει επάνω!

γαιδ ο κοσμος και η υδρα, αν και μου γραφικ εινε βρασαν και τα δυο... Ανασπαζομαι τα αγαπητα Κειλιμνα Ταυρετου και Ζακυνθου. Αμεταβλητος Καρδια, δεκτον το νεον σου ψευδωνυμον. Δεν σου απαντω περισσοτερα εδω, δια να μη προδοθη. Ειμαι πολυ ευχαριστημενη καλι σου, Αε-Λαφ εω Πατηριων, που μολεδωξ εχεις τσσα μαθητατα, ευρισκει καιρον να μου γραφικ καλ εβδομαδα. Ηρηγησα θυμοξ να λαβω αυτην την επιστολην σου — δεν ηξευρω πως — και η πληροφορια σου δεν θα δημοσιευθη, διοτι, υποθετω, δε εινε ιωρα περιττη. Καθλοσ φυλοσ και εκτενηξ δεν μου εφρανη η επιστολη σου, θεα της Γεωργιας. Μονον διλογικερα πληροφορησαι — να μου γραφικ, διοτι δεν εχω τονον δια τσσα. Να και μια περιστασις που επινερηπεται να γραφικ κανεις επιστολην με μολεδι... όταν δεν ηξευρω να γραφικ με καλιην, — θπως ο μικροδωξ φιλοσ μου Καραμυαμαξ. Να ηξευρετε θυμοξ οτι φετος εινε εις την Δευτεραν ταξιν, και οτι ε ελλοιγ καιρι θα μου γραφικ με καλιην. Ελαβα δε τι μου εσταλειξ, Εφρασια Κορη. Α, τι κρημα να μην ημπορεσω να δεχθω την προκλησιν σου και να ελθω να περασω εις την εροχην σας το μικρο καλοκαιρικη! Αλλα που! ουτε το μεγαλο δεν εμπορω να φυγω απο τα Αθηναξ. Καποσ που μου γραφι περι εδοξ παιδικου Πνευματος καλ. δε μαθηξ ετι επρεπε να υπογραφηξ το δελτηριον του, διδοι εις ζνωθυμοξ επιστολαξ, δεν απαντω. Η Σενικριμη Σιωπηλις ειχει εγγραφηξ το υπο του Μικρου Γυμνασιουπαιδοξ συσταθεν ελλοιξ πτωχων παιδιων. Σημερον συνεχιζουσα την αγαθοεργιαν της, μου εστειλεν 7 δραχμαξ, δια να ανακωστω την συνδρομην του και δια το ετος 1902. Ευξ της!

Εις τα δεξια της εικονος υπαρχει δένδρον, επι του οποιου εινε ανθρωπινη πινακις με την λεξιν GONZET. Ακριβως εις την επανω πλευραν της πινακιδος ταυτη: δε εφραξ την ραχιν του κ Αρχιμουσικου του οποιου την τεαμενην γεβρα σχηματιζει ο πρωτος κλάδος του ιδιου δένδρου. Αλλα ιαι τινεξ διακλαδωσεις σχηματιζου το σθηθος, την κοιλιαν και τους ποδας του, διακρινεται δε ευκλωξ εις την σχετικην θεση και το κρηφον κεφαλακι του. Δια να φηνη δλοξ ο αρχιμουσικος, θπως τον βλεπετε απέναντι, πρεπει το φυλλον να στραφη ουτως, ωστε η προξ ταριστερα πλευρα της Μαγικης Εικονος να γινη βασις. Φαίε αι οτι αυτη η Μαγικη Εικων ητο αρκατα θυξελος, διδοι ελλοιγ την ελυσιν. Και βεβαια, που να φηνασθη κανεις οτι ο κ Αρχιμουσικος δε ειχε την ιδιορροπιαν να διευθινη το κωντροστρον απο εκει επάνω!

Εις τα δεξια της εικονος υπαρχει δένδρον, επι του οποιου εινε ανθρωπινη πινακις με την λεξιν GONZET. Ακριβως εις την επανω πλευραν της πινακιδος ταυτη: δε εφραξ την ραχιν του κ Αρχιμουσικου του οποιου την τεαμενην γεβρα σχηματιζει ο πρωτος κλάδος του ιδιου δένδρου. Αλλα ιαι τινεξ διακλαδωσεις σχηματιζου το σθηθος, την κοιλιαν και τους ποδας του, διακρινεται δε ευκλωξ εις την σχετικην θεση και το κρηφον κεφαλακι του. Δια να φηνη δλοξ ο αρχιμουσικος, θπως τον βλεπετε απέναντι, πρεπει το φυλλον να στραφη ουτως, ωστε η προξ ταριστερα πλευρα της Μαγικης Εικονος να γινη βασις. Φαίε αι οτι αυτη η Μαγικη Εικων ητο αρκατα θυξελος, διδοι ελλοιγ την ελυσιν. Και βεβαια, που να φηνασθη κανεις οτι ο κ Αρχιμουσικος δε ειχε την ιδιορροπιαν να διευθινη το κωντροστρον απο εκει επάνω!

Ασκαμιοι. Πληροφροια: η Περθεσσα Καρδια ασκαμιαται την Σαθηνη Γαλλοσμοξιατα και επιθυμει πολυ να την βη: η αυτη δεχεται την υπο του Ανθουξ της Γπομονηξ προταθεισαν αλληλογραφιαν — το Λευκον Κρινον ζηει το ενομα του Βασιλειου της Σπαρτης ως και το ετεξ η του Τραγιδωτου, τον οποιον (η τη, οποιαν) συγχαίρει δια το ωραιον ψευδωνυμον, εξ ου φαίνεται πολυ ενθουσιωδωξ (θγαγεις) — το Μολων Λαβδ ασκαμιαται τον Βοσκαρητην — οι Δικηγοροι της Νεολοιαξ χωιρετον την Μελλουσαν Καλόγγραη, την οποιαν ηωριζουον καλλιτερα, ως και την εβαδλητην της Εβληνη, προσφερουον δε τας προσφοραξ των εις την Ανδρον της Ερημου — η μια Ολδανθη Νεραϊδα ασκαμιαται την ελλην και παραπονιεται που δεν της γραφει — η Σκια του Δαδουξ ασκαμιαται τους Δικηγοροξ της Νεολοιαξ — η Διαπτοροφροια παραγγιλιει εις τους Δικηγοροξ της Νεολοιαξ να παυσουν πλεον, διοτι τους ανεκαλυψεν η αυτη δεχεται την υπο της Εσμερβιδαξ προταθεισαν αλληλογραφιαν — ο Αγγελος της Αγαπης συγχαίρει τον Ασπροποταμιτην [καλλιω αρχα παρδ ποτε] δι' οτι εκαιμεν ως μελοξ της Επιτρομηξ προς δεξιων των Ρουμανων — ο αυτος συγχαίρει τον Χρ. Αρσινδον δια την επιτυχιαν του εις την Σχολην των Δοκλων — το Αε-Λαφ των Πατηριων ασκαμιαται την Εσμερβιδαξ — η θεα της Γεωργιας ζηει ταρχικα και την διωμονη του Αε-Λαφ των Πατηριων, διοτι νομιζει οτι εινε γειστονος πληροφροιαξ δε το Μαραμηνον Φάλλοξ, οτι ακουη περιεμει επιστολην του — η Νεραϊδα των Σπετσων ευχαρισεται πολυ την Αδραν της Κερκυρας δια το συγχαίρειν της, ερωτα δε το Ερυθρον Νεφος αν λαβε το δελτηριον της — η Τροφθηγη Βελαντις ευχαρισεται τα μίγιστα το Αγγροδουλον τον Ανδρον δια τα λαυραξ δελτηρια του δ... (η λεξι δυακωνωστος) που της εστειλε. — ο Παρδαλοξ Γατος πληροφορηται τον Παγαμηνον Καπικασον, οτι ηλιετα ψευδωθ υμον — η Ακτις της Ελευθεριαξ ασκαμιαται την Ενοδοξ Φαριανην, Αδριαναν Ζαβοθ και Μελαγγολικην Σελινολατριδα την οποιαν ερωτα αν ετελειωσε την αναγνωσιν των δυο βιβλιων, τα οποια τσων την Αφριπασαν.

Μικρο Μυστικη Επιθυμοκον νανταλλαξου: η Βασιλις της Εσμερβιδαξ ην Αδρον της Ερημου, Κρητικον Κασατον, Νοσκαλλον Ελ. Ληνα, Περθεσσα Καρδια και Πηνθμιον Κηπαρισσον — η Αηδων της Ανωξικας με την Γλοκυλαλον Ανδρα, Αηδων της Ερημου, Άνθος της Αρετης, Άνθος της Γπομονηξ και Ονευροπολον Ψυχην (αν θηλου με τα ονοματα των) — η Χλωρις του Ζεφωρου με τον Εθωικον Τυμον, Κρητικον Κασατον, Άνθος της Περθεσσ, Μαγαριτοροφον και Διαπτοροφροσσαν — ο Κεραμιδωγατος με τη Τραγιδωσαν, Διαπτοροφροσσαν, Μαγαριτοροφον, Άνθοσαν Νεσθητα και Χιακη Μαγαριταν. — η Τροφτονα με τουξ Δικηγοροξ της Νεολοιαξ, Αδραν της Κερκυρας, Φαρομαλον και Ορασιος Παιγικαταξ — ο Ψευδοκρηγοροξ με την Πτερωτην Ταξειδωτιδα, Καλοδ. Διαβαλον και Νεολοιαν των Παρισιων — ο Δελαμιδ με τη Ονευροπολον Ψυχην — το Κεντρι με την Παριστριαν, Τετραπερατην και Κρητικον Κασατον — το Άνθος της Γπομονηξ με την Αρρησαν Σφραξισσαν, Μαγικην Βικια και Νεραϊδαν των Σπετσων (με τονομα της) — η Αιγιναια Αθηνα με τον Βασιλεα της Νοκξ, Ναβουδοδονοσορα, Καλοδ διαβαλον και Αγγρολοιδουσον Άνδρον (ει δυνατον, εμετροξ) — η Μελαγγολικη Σελινολατρις με το Κρητικον Κασατον, Βασιλεα της Νυκξ και Πρασινην Εροχην — το Κρητικον Κασατον με την Εφρασιακην Μαγαριταν, Μελλουσαν Καλόγγραη, Περθεσσα Καρδια, Σαθηνη των Αθηνων και Σπαρτιατιδα Χειλιωνθα — η Ταυρετη με την

Ταναγραίας Ἐδρην καὶ Ἰλίου τοῦ Κηφισοῦ: — ἡ Κυματίζουσα Θάλασσα μετὰ τὴν Γλοκχόργαν Σελήνην, ἡ Πελοπόννησος Ἑλληνίδα. Ἀνοικτήριον Ἡράκλειον καὶ Ἑλλάδα τῶν Ἀστυγῶν: — ἡ Κοπηλάτις Κόβητος μετὰ τὸν Ἀργοναυτὴν, Ἀστροναυτοπούλαν, Μελαγχροινὴν Ναυτοπούλαν καὶ Ναυτην τῆς Ναυαρχίδος: — ὁ Κουρικοκεφαλῆς μετὰ τὴν Ἐδθμον Κόρην, Παιδικὴν Χαράν καὶ Συναρμολογίαν: — ὁ Μικρὸς Ἀνδρῶς μετὰ τὸν Κρητικὸν Κάστανον καὶ Πένθημον Κυτάριον: — ἡ Πικραμένη Καρδοῦλα μετὰ τὸν Κορηγὸν τῶν Αἰγύπτων, Ἀνοικτήριον Ἡράκλειον, Ποιμαντὴς τῆς Ἀόργης, Διήμεροῦσθεσαν Ἑλλάδα καὶ Καταρμαλλῶν: — ἡ Ὀνειροπόλος Ψυχὴ μετὰ τὴν Καρδίαν ἐπὶ Πειραν, Διηγήριον τῆς Νεολαίας, Ἑλλειδοφόρον Κρητικὸν Κάστανον (μετὰ τὸν ὄνομα του) καὶ Ἀσίαν.

Ἀπὸ ἑνὸς γλυκοῦ φιλῆκι ἀπέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Πενθούσαν Καρδίαν (πιστεύω θεὸν πλὴν θλῆψεις τὴν ρομαντικωτάτην ἔπαυλίν σου καὶ δὲ ἐπέστρεφες εἰς τὴν πόλιν, ἔ;) Ψεύτικο Τριανταφυλλῆκι (βλέπεις, θεὸν παρέρχονται εἰς αὐτὸν τὸν κόσμος, καὶ τὰ κακά, καὶ τὰ καλά.) Ἡριστορίαν (ἡ ὁποία πολὺ ἐχρῆσθ διὰ τὰ νέα τῆς «Νέας Σχολῆς») Δευκὸν Ἐργον (ἔε) διὰ τὴν ὁρατὴν ἐπιστολήν ἐγγέλασά σου ἐγὼ μετὰ τὸ ἐπιστόδιον τῆς κυρίας... τοῦ σκύλου.) Τρημοσύνον Ἀστέρη (δὲν ἀμφέλλω δὲ οἱ φίλοι μου μεριμνοῦν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς καὶ βελτιώσεως τοῦ φύλλου, καὶ χάρις εἰ: αὐτοὺς θὰ κατορθώσωμεν πάλιν σ' εὐχαριστῶ διὰ τοὺς θερμούς ἐπαίνους.) Μολὸν Λαβὴ (χαίρω, δίδω σου ἔργον ὅσον τὸ μυστηριεπὴς τὰ που ἀνέγνωσες εἰς τὸν τόμον τοῦ 1897: οἱ προφητεῖαι σου περὶ τῆς λύσεως τοῦ «Θυμῆσιου Ὁρεινικοῦ» πραγματοποιοῦνται, ἀλλὰ ἄπως διαφορικτὰ.) Παραγυῖν τὴν Γ. Πιπινέλην (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ ἀπολοσθὲν φυλλάδιον κ' ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ μου γράψῃς συχνὰ καὶ νὰ κέρρῃς ἐν ψευδώνυμον.) Η. Κ. Παπαδήμα (δύσκολα πράγματα ζητεῖς, φίλε μου τὸ καλύτερον εἶνε νὰ στέλλῃς ταχυδρομικῶς τὰς λύσεις σου ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου, ἐπιτοκῶν 3 λεπτῶν γραμμῆσημον: ἔρχονται ἀσφαλῆστατα.) Σεντεμμένην Συναπῆν (βέλαι: δύνασαι νὰ ἐμβάσῃς τὸ ἀντίτιμον τῶν «Διηγημάτων» πρὸς τὸν κ. Μάλτον γράφον πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν στέλλεις τὰ χρέματα καὶ ἐπαναλαμβάνων τὴν παραγγελίαν σου.) Ἀργὴν Φέλιαν (σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια, τὰ ὁποῖα ἐσημεκίονες εἰς ἐνυχοσῆμον χειμῶνα θὰ περάσῃς, ἀπ' οὗ ὅθ' εἶσαι πλησίον τοῦ ἀγαπητοῦ σου μπαπαῆ.) Ὀνειροπόλον Ψυχὴν (ἡ παραγγελία σου ἐκτελέσθη πῶ: περὶς εἰς τὴν Σπάρτην, «ἀλλὰ Βάρκο;») Φάρον τῆς Μυκίνου (ἡ φωτογραφία σου ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιευθῇ πολὺ γρήγορα.) Διηγήριον τῆς Νεολαίας (δύνατον, δίδω ἡ ἐπιστολή σας ἐλήφθη ἀργά.) Κουκουμάδον (σοῦ δὲν εἴπαρὲν ἂν μου κερῶσῃ τὴν χαρὴν σου ποῦ ἔβαλε ἐπιτέλους πολιτικὰ, καὶ φηλὴ φωνῶν: θὰ ἰδῆται ἕως πότες συνδρομητῆς θὰ μου γράψῃ εἰς τὸ λαμπρὸν «Ἐκπαιδευτικόν» ποῦ εἶνε τώρα.) Αἰξὴν Γάιον Καλαίρα (βεβελῆς δὲν ἔσ' αὐτὸ τὸ ἐχρησῆμον.) Συναρμολογῆτον Ποτικὸν (εὐχαριστῶ διὰ τὰ χαιρετισματα.) Ἀρχικαλαμπουριστὴν (ἐγγίνομαι μετὰ τὰς περικεπῆς τῆς λέξεως «Τραγῆδοκα») Νεράιδαν τῶν Σπασῶν (ἔχει, δὲν, ἔλαβα.) Ἀρολοῦλοῦδοι Ἀνδρῶν ἡ Πελοπόννησος Ἑλληνίδα: ἡ Πελοπόννησος Ἑλλάς (χαίρω που ἔγινες καλὰ: αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσχέλι.) Ναυτοπούλαν τῆς Κρανίτης (ἔστειλα βέλαι, ἔκαμ, τὸ πρῶτον βήμα, καὶ θὰ κέρρῃς καὶ ἄλλα πολλὰ...) Δευκὸν Ἐργον (ἔγινες καλὰ: πολὺ ἀνησυχῶ.) Ἐπιτέλητον Ἄετον (λοπὸν γράφῃ μου βέλαις, τὸ τετρίδιον θὰ στείλῃς μετὰ τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον.) Ἀγγελοῦ Ἀργερινῶν (ἔ) τοῦ ἔβουλασεν εἰς τὸ τελεῖθι του καὶ ὄρατα μου περιγράφει τὸν φασμασῆμον τῆς θαλάσσης.) Κρῆταλον ἐνδύμα πολὺ καλὰ τὴν ἀγάπην σου καὶ ἀπὸ δακρυῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἐσοπῆμον: σ' εὐχαριστῶ θερμῶς.) Φιλοπόριδα Ἰάδα (λαμβάνω ὅθ' ὄφει μου τὴν ἀταξίαν τοῦ ταχυδρομίου, ἐπομένως καὶ τὰς λύσεις σου, ἡ κ. Φαδῶν σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς κολακευτικώτατα γράφῃς περὶ τῶν «Ἀθηναϊκῶν Ἐπιστολῶν») Δικαστήριον (ἡ Δικαστὴς Μόνων) (ἔτσι ἔ;) ἐκαθελίκετον τὸ ἔλαγον μῆσα εἰς τὸ κλοῖον: σὰν τὸν ἀρχαῖον σχολαστικόν!) ἡ Πελοπόννησος Ἑλλάς (δὲν περὶζῆται μικρὸν τὸ λάβω:) Ἐδθμον Ἑλλάς (ἔστειλα.) Κόκκινον Καπελάκι (χαίρω διὰ τὸ Βιβλίον τῆ: Συμπεριφορά: ἐβελίκεσε τοῦ: τρόπου σου, ἂν κ' εἴμαι βέλαι δὲ καὶ πρὶν τὸ ἀναγνώσῃς, θὰ εἴχες τρόπον λαμπρῶς: αἱ μεταβολαὶ ἐμπροσθέλαι, αἱ ἑλληνικαί, τῶν ἄλλων ἀναλόγως τῆς παιδείας, ἀπὸ 5 δραχμῶν ἕως 10.) Κόρην τοῦ Στραμῆδος Ἐνδύμα, Ναυτοπούλα τοῦ Νεῖλου (τὰ συλλληγητῆρά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ σεβάστου σου πατρός.)

Εἰς δόσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 13 Ὀκτωβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσχέλι.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία γερνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (80 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 6 χρυσῶδες φρ. 8 (Ὁλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάριτος πρώτης ποιότητος: ἄδειται φρ. 7 χρυσῶδες φρ. 10.)

Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκισμὸς (25 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 1,75. Χρυσῶδες φρ. 3,25.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφοράς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 3,50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἀσκόμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδειται φρ. 3 χρυσῶδες φρ. 5. (Ἐκαστον τετράδιον ἰδιαίτερον φρ. 0,15.)

Ἡ Μαρτυρία (21 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 3,50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) ἄδειται φρ. 1,50, χρυσῶδες φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 3,50, χρυσῶδες φρ. 5.

Παιδικὸι Ἀπόλογοι (Κουρτίδου) Δύο Σειραί, ἐκάστη τῶν ὁμοίων τιμῆται φρ. 1,20. Αἱ δύο ἑμῶ χρυσῶδεσαι φρ. 4.

Παιδικὸν Θέατρον (Σενοπούλου) ἄδειται φρ. 2, χρυσῶδες φρ. 3,50.

Παιδικὸν Ἰνεῖμα (3 τομῆα) ἔκαστον φρ. 0,50. Χρυσῶδεσαι τὰ 3 ἑμῶ φρ. 2,50.

Πρόξ 6 Νικίου (24 εἰκόνας ἄδειται) φρ. 3,50 χρυσῶδες φρ. 5.

Ὁ Πυρετοπόλης (24 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 3,50, χρυσῶδες φρ. 5.

Ἐπὲρ Πατριδος (25 εἰκόνας) ἄδειται φρ. 3,50 χρυσῶδες φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Κ. Σμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 27 Νοεμβρίου.

Ὁ γράψῃ τῶν λύσεων, ἐπὶ τῶν ὁμοίων δὲν νὰ γράψῃ τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνισθῆσαν, πάλιν καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ μὴ εἰς φακέλλου, ὅθ' ἔλαστος πῆσῃ 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1.

445. Λεξιγραφίος.
Δύο γράμματα καὶ γῆσος, καὶ ἂν ἐνοσθῶν ἰσθῶν ἐκ τῶν γνωσῶν σου εὐθὺς ἀποτελοῦν.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας.

446. Στοιχειδωγίος.
Τρέχει, τρέχει
Καὶ παρῆται
Πλείστας δόσας ὀφελείας,
Γράμμα του ἂν ἀλλαχθῇ
Παρευθὺς θὰ αὐτῆθ
Μετὰ πάσης εὐκολίας.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Παιτακοῦ

447. Ἀνεύμα.
Εἰς τὸν καιρὸν μου εἶδα τί μάχας φοβεράς!
Τὸν τόνον καταπέδεις
Καὶ τὸ κεφάλι βγάζεις;
Τότε ἔλθῃ νὰ κόψῃς σπῆρας βροσφῆς.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας

448. Δικτυοτόν.

1. Κῆτος τὸ πρῶτον πολὺ μεγάλο
2. Ὄνομα πόλεως ἑλληνικῆς.
3. Ὅλα τὰ σώματα τὸ ἔχουν τῆλον.
4. Ἄν σου ζητήσῃ χάρι κανεῖς,
Μὴ τοῦ τιν κάμῃς, νὰ ἰδῇς αὐτὸ
Καὶ ἔτσι γίνεσαι... δικτυοτόν.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Παιτακοῦ

449. Κυδόμενον.

★ ★ ★
★ ★ Ω ★
★ Ω ★ ★
Ω ★ ★ ★

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας

450-452. Λογοπαίγνια.

1. Ποῖα πόλις εἶνε χηρῆσιμος εἰς τοὺς γεωργούς;
2. Πόσος Κινέτος Ἀχρημαίονται δὲ νὰ γίνῃ ἐν βουδῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα;
3. Ποῖα πόλις ἔχει ἰδῶ τὸ Κ κ' ἐκεῖ τὸ Α ;
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας.

453. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῆ ἀνεκαλλῆθ γράμῶν γραμμάτων ἐκάστη τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τόσαι λέξεις.
Ἡ λουσία, ἀπειρος, Κάλαιε, ὄφθλιος, ἔσδοον.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας.

454-457. Μεταμορφώσεως

1. Ἡ γῶρα εἰς 11 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Πόλις.
2. Ἡ πόλις εἰς 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Κράτος.
3. Τὸ γράμμα διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ λέξις.
4. Ἡ λέξις εἰς 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ φράσις.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Παιτακοῦ.

458. Ἀπροσδιόκητον.
Πότε ἕνας ἀνθρώπος δὲν ἀποθνήσκει;
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας

459. Ἀπροσδιόκητος Ἀπροσδιόκητων.
Τῶν μὲν πρῶτον πέντε ζητούμενων λέξεων, τὰ ἀρχικὰ ἀποτελοῦν ἀρχαῖαν ἑλληνικὴν πόλιν, τὰ δὲ δευτέρα ἀρχαῖαν ἑλληνικὴν χώραν. — Τῶν ἄλλων πέντε ζητούμενων λέξεων, τὰ μὲν ἀρχικὰ ἀποτελοῦν χώραν τῆς Ἀφρικῆς, τὰ δὲ δευτέρα Νῆσον τοῦ Αἰγαίου — Τέλος, τῶν ἐκ τῶν δύο τούτων ἀπροσδιόκητων σχηματισθῆσαν τὸς ὁμοίων λέξεων, τὰ μὲν πρῶτα γράμματα ἀποτελοῦν κολλητὴν τῆς Γαλιλαίας, τὰ δὲ δευτέρα ἀκρωτήριον Ἑλληνικόν:
Α'.) 1, Ἐπίσημος Ρωμαῖος. 2, Μέρος τοῦ ρυτοῦ. 3, Παταμῶ. 4, Λαὸς εὐρωπαϊκός. 5, Λαὸς ἀσιατικός. 6, Χάριτος ἑλληνικὴν.
Β'.) 1, Μέσον μεταμορφῶς. 2, Ζῶον τετράπονον. 3, Νῆσος ἑλληνικῆ. 4, Φυτόν. 5, Μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ. 6, Θαλασσίον.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Παιτακοῦ.

460. Γρίφος.
Φῆ, λείος, μῦς, ὄς, ὄν, καί, μῦς, ἴος, φίλη, σὸν.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ζουλίτας